

նախ կը տանէին նորան: Թէ և մեր զիւղացիքը պահուէն մեղուներ, բայց նրանք չը գիտեմք նոցա պահպանելու պայմանները, չեն կարողանում ստանալ այնքան օգուտ, որքան աշխատութիւն գործէին զնուս նոցա վերա: չը նայելով որ, մեզը մեր երկրում բաւականին զին է բերում: (Անցեալ տարի Թիֆլիսում նա ծախուցտու փութը մինչև 12 մանէթով): Այժման նաւապետական ձկնորդն անգամ, մի գիւղացի, օրինակի համար, որ ունէր 30 փեթակ, ամէն տարի միջին թւով ծախում է մինչև 210 կամ 240 մանէթի մեղր: որոյ ընդհանրական, եթէ օրինաւոր կերպով պահպանուէին, որպէս ցոյց է տալիս այժման գիւղատնտեսական արհեստը, կարելի էր յիշեալ գումարի կրկնապատիկը ստանալ:

Այս անգամ բաւականանալով այդ փորձիկ ներկատուութիւնով, խոստանում եմ յետոյ մեր գիւղացւոյ ուշադրութիւնը դարձնել այն առարկայի վերայ, թէ որպէս է նպաստում այժման գիւղատնտեսական արհեստը մեղրաբուծութեան վերա, և հետեալ կարգով կ'աշխատեմ ծանօթացնել մեր բանասերի կեանքի, նրանց բնութեան և նրանց պահպանութեան կանոններին նետ:

Վարիժանդ Քուչուրիանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մայիսի 21-ին ուղիքեան Թիֆլիսի Ներսիսի անուն դպրոցի մէջ հաղորդանքութիւնները: Առաջին հաղորդանքութիւնը կրօնից էր: Մեր կարծիքով քրիստոնէական բոլոր ուսուցիչ ամեն մարդի համար բաղկանում է՝ աւետարանից, հին կտակարանից, իսկ երիտաւարներին, որք պատրաստուած են քահանայ լինել, հարկաւոր է և եկեղեցական արարողութիւնները ու ձեւերը իմանալ և նրանց նշանակութիւնը հասկանալ: Բարձր դաստիարակում պէտք է երեխան ծանօթանայ թէ ընդհանուր թէ մեր եկեղեցական պատմութեան հետ: Բայց մեզ անհատականաբար է թէ ինչ օգուտ կարող են բերել խրթին, միջնադարեան, սկզբնատիպական մտքերը նոր սերունդի համար (բացի նրան մտորեցնելուց): Օրինակ՝ քանի բաներ կան որք խղճմանը չէ ներում, ինչն...: Մեր կարծիքով պատուարժան կրօնուսուցչը մոռացաւ տասներորդը որ խղճմանը նոյնպէս չէ ներում, այն է՝ մարդը աւետարանի տեղ ստիպեցնել երիտաւարներին աւետարանի առաքելականութիւն, և Քրիստոսի խօսքը տեղը իր սեփական զխից բաներ հնարել: Մենք խօսողովում ենք, մեք աւետարանը կարգադրած ենք, բայց երբեք պատահած չենք այնպիսի մտքերը որք մեզ տեղեկացնեն Աստուծո՝ ամենազարմանի գիտաւորութիւնների մասին: Արօնուսոյցը, չենք իմանում ինչ հրաշքով, տեղեկացնել է Ամենակարգի գիտաւորութիւնների մասին: Նա օրինակի համար հարցնում է աշակերտից՝ ինչ գիտաւորութեամբ Աստուծո՞ր վաղ չուղարկեց Քրիստոսին մեր մեղքերը սրբութե համար, այլ այսքան ժամանակ թողեց մարդկութիւնը մեղքերի մէջ:—Եթէ աշակերտը ճշմարիտ քրիստոնեայ լինէր ու սարկացած չը լինէր, նա կը պատասխանէր, «այդ բանը ոչ ես գիտեմ, ոչ դուք տէր-հայր»,—բայց նա ստիպուած է պատասխանել այն, ինչ որ անգիր է ասել տուել նրան Աստուծո՞ր գիտաւորութիւնների հետ մտօնի ծանօթ կրօնուսուցչը: Կամ այդպիսի անհամութիւն՝ ինչից ենք իմանում թէ աստուածը չար չէ այլ բարի է:—Նրանից ենք իմանում, որ նա չար չէ, որ նա է աղէկ, իսկ էակը բարի է և ոչ թէ չար, ուրեմն Աստուած բարի է...: Վերջապէս որ մինն ասեմ...:

Մենք լսելիք, որ ուրախ օրը քաղաքային վարչութեան ընդհանուր ժողովի նստում առաջին անգամ է պատահում որ քաղաքապետը մի պատգամաւորի առաջարկութեամբ ուսուցիչ լեզվով կարգադրած զեկուցումն բերանացի թարգմանել է տուել լրացնել է լեզվով...: Այդ առաջին քայլ է...:

Երեքշաբթի օրը մայիսի 22-ին Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան ընդհանուր ժողովը դարձեալ չը կայացաւ: Հարիւր պատգամաւորներից հազիւ հասարկուումն օրէնքով թոյլ տուած ամենափոքր թիւը՝ 34 մարդ, որ նիստը կայանայ: Երեքշաբթի հասարկեցան միայն 30 մարդ...: Մեր հին սերունդը ունեւոր հասարակական իրաւունքներ, անհոգ է ցոյց տալիս իրան զէպի հասարակական գործերը և չէ գործ զնուս ունեւոր և չէ իր աւետարանի, բայց մի և նոյն ժամանակ և չէ թոյլ տալիս նոր սերունդի ներկայացուցիչներին իրան տեղը բռնելով: Գործ զնել իրանց իտար ոյծը, եւսանդը և ստացած հատուկութիւնները հասարակաց օգտին:

ՄօճԻ, ԵճԻ, Լրագիրը հաղորդում է որ պարսից Շահը Մօսկվա եղած ժամանակ այցելութիւն արեւ և Վազարեանց ճանապարհին, որտեղ ընդունեց նրան հիմնարկութեան բոլոր վարչութիւնը և պրօֆէսոր Ստէփան Նազարեանցը պարսկերէն լեզվով մի ճառ ասեց: Նորին մեծութիւնը ընծայեց պ. Նազարեանցին մի թանգազին ընծայ...:

Մենք հաղորդած էինք մի ժամանակ որ դիտաւորութիւն կայ հիմնել Թիֆլիսում սպառնալիքն էր և Վազարեանց ճանապարհին, որ չիշեալ ընկերութեան վերաբերութեամբ: Ներկայացրած կանոնադրութիւնը հաստատուած է կառավարութեանց:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖՐԱՆՍՒԱ

Հեռագիրը մեզ ծանուցած է որ Ֆրանսիացւո՞ր թէ նախագայութեան թէ մինիստրութեան մէջ մեծ փոփոխութիւններ են պատահել: Ինչիւր տեղը ընտրվեցաւ մարշալ Մակ-Մահօնը և մինիստրութեան մէջ մասն մարդիկ, որք պատկանում են միապետական կուսակցութեանը և այն էլ օրէնական և նրան և երեւում: Իսկ նոր մինիստրներից մինը՝ արդարութեան մինիստր պ. Լըրոն: մինչև անգամ ելուիտ է Վալլը քաղաքիւնում այդ անտիկալ փոփոխութեան մասին դեռ ևս չը կան մանրամասներ:

Խմբագրութիւնն ստացաւ քանի մի նամակներ: Փարիզից, որք թէ և գրած են վերջին քաղաքական փոփոխութեանց առաջ, բայց այնուամենայնիւ յաջող չհամարենք մեք սկսելու ենք յիշեալ նամակների տպագրելը:

ԱՄԵՐԻԿԱ

Խաղաղական Ամերիկայի եղբրում բնակվում են ամերիկացիների բնիկների Մօզոկ անունով ցեղերը, որք իրանց արշաւանքներով սպիտակ բնակիչների վրա ու իրանց աւաղակութիւններով անդադար անհանգիստ են աւելում նրանց:

Նրանց մէջ տարածված է այն աւանդութիւնը թէ պիտի գայ մի մարդ որ կազմուէր նրանց սպիտակների ձեռքից: Նաք վայրենի ցեղի անտիսպարշտութեանց օգուտ է բաղում անգլիացի կապիտան Ջեյկ (Jack), որ իրան յայտնում է մեծ սխալ այդ վայրենիների և աւաղանորդում է նրանց արշաւանքը Ապիլիօնիայում զետեղված սպիտակների ազգաբնակիչութեան վրա: Բնիկական ամբողջ լրագրութիւնը պահանջում է որ այդ և կարմիր բնիկների միջև ցեղերը տեղութիւնը անողորմ կերպով ոչնչացնել: Չարմանալի չէ, որ մինչև այժմ Բնիկական չը կարողացաւ այդ վայրենիների համակրութիւնը գրաւել... ընդհակառակն յայտնի է, որ աւելի ուշադրութիւն չը դարձնելով նրանց բարոյական, մտաւոր և անտեսական զարգացման վրա, ամերիկացի կրթված դպրեւանքը հրապարակում էր խեղճ բնիկներին, ծախում էր նրանց վրա որոտ, փառք և թուլացնելով նրանց բարոյականութիւնը, նպաստում էր և նրանց անտեսական կատարելապիսիւնը:

ԿՐՈՆԸ ԵՒ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆՆԵՐԸ

Վաղային Արծնական ժողովն անցեալ շաբաթ աղքատարութիւն մը դրկից ազգացնիլու աշխատեան թերթերում, որպէս զի եկեղեցական տարողութիւններու եկեղեցականները ծաղուներ չընեն:

Արծնական ժողովոյ այս ազգաբարոյութիւնն անշուշտ մեծ գոհութիւն կը պատճառէ այն ամեն ազգայնոց, որք կրծնական իրաց և եկեղեցական արարողութեանց զերազոյն սրբութիւնը կը ծանաչեն, և անոնց հարկ կը դրան յարգանքն ու անհաճութիւնն անողորմ պահելու արդար նախանձութիւնն ունին:

Արդարեւ մեր հաւատոյն և կրօնին վերաբերեալ իրեն աշխարհի սոջն ծաղու և զուարճութեան նիւթ ընկն անարդարանուութեան վերջին ծայրն է: Նա անձինքը՝ որ ազգին ամենէն բարձր և սուրբ դպրացւո՞ր վերաբերել կը սպրհն, ոչ թէ հայ այլ և մարդ իսկ կուուիւր անարժան են:

Մեք չենք յուսար որ ազգային խմբագրաց մէջ ոյն աստիճան ամբարիշտ անձինք գտնուին, որ իրենց կրօնը ծաղրելու և ծաղրելու ընկու դիտում ունենան: Բայց, եկեղեցականաց նկատմամբ այնպէս չէ: Եթէ Արծնական ժողովը կրծնի սրբազան հաւատարեաց ու արարողութեանց հետ եկեղեցւոյ պաշտօնականին ալ հաւատար ընկելով, մի և նոյն անհաճութիւնը կը պահանջէ նաև անոնց համար, չարաչար կը սխալի, փան զի երկուքն մէջ տարբերութիւնն անհուն է: Արծնական արարողութիւններն ինքնին սուրբ են միշտ, բայց եկեղեցականք ինքնին և միշտ սուրբ չեն: Ար գտնուին արդարեւ սրբակրօն եկեղեցականներ, եկեղեցւոյ արժանի պաշտօնականներ, բայց կը գտնուին նաև անտարբեր, իրենց կուսան արժանի չեղողներ, որք զոյլմակութիւն են ժողովրդեան և ոչ շնուութիւն, այս վերջիններուն համար ալ նոյն անհաճութիւնը՝ նոյն յարգանքը կը պահանջուի ինչ որ կրծն և կրծնական իրաց համար իրաւամբ կը պահանջուի և պէտք է պահանջուի:

Եկեղեցական մ'կը որ անարժան ըլլալը մէջ գտնուի, կը որ ինքզինք ծաղրելի վիճակի մէջ դնէ հրապարակաւ, շարիփօրի թերթերը թէ և չ'ծաղրեն, հաւատարեաց կործինը կը ծաղրէ, և այդ պարագային մէջ յանցանքը ոչ թէ ծաղրողին կամ խնդաղողին է, այլ ինքզինք ծաղրելի ընողին:

Արծնական ժողովոյ առաջին և անհրաժեշտ պարտն է կարծենք խոր ուշադրութիւն ընծայել այս կետիս և հսկել եկեղեցականաց վրայ, մտնուանդ խախտ արգելուլ, որ եպիսկոպոսներ և վարդապետներ ունեն եկեղեցւոյ մէջ բարոյ խօսած ժամանակներն զաւելանի կամ զուարճարանութիւններ ընկուլ ժողովուրդը չ'ծիծաղեցնեն: *)

Եթէ շարիփօրի թերթերում մէջ կրծնական իրերը ծաղու նիւթ ընողները դատապարտելի են, քանի առաւել դատապարտելի են այն եկեղեցականք, որ նոյն իսկ եկեղեցւոյ մէջ այդ անարժանութիւնը գործեն:

Ար յուսանք որ Արծնական ժողովը մեր այս լուրջ գիտողութիւնը նկատողութեան առնելով՝ բարեկարգութիւնն աւելի խորէն կսկսի, և նոյն իսկ իւր ծոցը գտնուող Վերապարտի հայրերն ունենց կը պատուիրէ որ եկեղեցւոյ մէջ լուրջ կերպիւ վարուին և պարտ ու պատշաճ անհաճութեան օրինակ ըլլան այլոց: (Մասին):

ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆ

Ի. ՆԱՄԱԿ

Պ. Բաշեթի ուղեւորութիւնից
Մօլայի ուղեկցութիւնը վերջապէս եղաւ անտանելի, եւ թողելով նորան ընկերացայ մի փոքրիկ քարվանի հետ, որոյ մեծ մասը կազմուէին Հրէաներ, իսրայէլի հալածական որդիք աւելի բարեմտութեամբ վարվում էին ինձ հետ, քան թէ մահմետականութեան մօլուանդ ներկայացուցիչը: Ինչ էր զորա պատճառը: Տիրապետող,—ճշող ազգի, հալածանքը եղբայրացեան է ստորագրեալ:

*) Վերջին հրէշտակապիտաց տօնին օրը Պարստու եկեղեցին գտնուելով Արծնական ժողովոյ անգամ զեր, եպիսկոպոսի մը քարոզը լսելիք որոյ մէջ ինչեւ սրբազան երկնային գիտաւորութեան դատաւարութիւնները թուելով, «Աթոռոց, Պետութեանց, Իշխանութեանց, Զօրութեանց, Սերտից, Քերտից» և այլն ըսած ժամանակ, միջանկեալ յաւելուած մ'ըբաւ ըսելով, «բայց օրհնեալ ժողովուրդ, Սերտից, Քերտից կըսեմ ձե՛ք Պարտի Սերտիցն ու Մէլիսանէ՛ք Քերտիցն չը հասկնաք հաս, և բոլոր ժողովուրդը ծիծաղեցաւ:

ազգերը, որքան և նոցա թշնամական յարաբերութեանց մէջ լինէին: Պարսկաստանում Հրէաների և քրիստոնէականների վիճակը շատ նման է և նոքա զգուս են միմեանց:

Համեմատելով Սօլուս—Բուլայ քաղաքը արդէն յայտնուեցաւ իմ մէջ տաքցոց, այդ տկարութիւնը վերջին փոթորիկի միջոցին սաստիկ մրսելու հետեւանքն էր: Եւ եթէ ես, փոխանակ տանջուելու սառն և կեկոտտ քարվանսարայների իջեաններում, զտայ այդ քաղաքում մի յարմար օթեան տաք քուրսու մօտ, փախուլ օթոցի վերայ, դորանով ես պարտա կան եմ իմ ուղեկից հրէայ խախամին (քահանայ) որ, կարեկցելով իմ տկարութեանը, առաջարկեց ինձ իւր տունը: Հրէայ քահանայի առատաստութիւնը յիշեցնում էր ինձ Արքահամի հիւրասիրութիւնը: Նա ունէր երկու կանայք, որք ամենայն մոտերմութեամբ նստուէին ինձ մօտ, կիսով չափ ծածկուելով քուրսու վերմակի տակ: Այդ Սիօնի դուստրիկների հագուստը և դարդարանքը յիշեցնում էր ինձ եղեկիէլի տղերք Յիւ քեզ զարդարելով զարդերից, և ձեռքերուդ վերայ ապարանջաններ դրի, ու զլիանոցիդ վերայ մանեակ գրի: Եւ քո փիթո՞ղ օղակ, ականջներդ՝ գնտեր, ու զուլիդ պարծանաց պոսակ դրի, և զուն ոսկիով ու արծաթով զարդարուեցար...:

Այդ տեսակ զարդարանքները երեւում են այս կողմերում, ոչ միայն իսրայէլուհիների մէջ, այլ և քուրդ, հայ և ասորի կանանց մէջ, Քթից օղակ անցկացնելու ես առաջին անգամ տեսայ ասորականների հայոց զեղեցիկ սեռի մէջ, երեւում է այդ ստիւթութիւնը նոքա հրէայներից պէտք է ծառանգած լինեն: Իսկ արուսների վերայ յուշեց կանպելը, կամ ապարանջան կցելը հանդիպում են վայրենի ցեղերի մէջ միայն: Այդ ստիւթութիւնը Պարսկաստանի ստորին դասի հայ կանանց մէջ պէտք է ժամանակի խորին հեռութիւնից մնացած լինի:

Իմ հիւրնկալը, որպէս յիշեցի քահանայ էր: Նա ունէր իւր տանում քիւնի լիճայ (սինադոգայ): Ամէն շաբաթ օր այստեղ հաւաքուում էին հրէայ ժողովուրդը աղօթելու, կարգացուում էին կուսկարանք, որ գրուած էր մագաղաթի վրայ: Նա ունէր կէս արշին լայնութեամբ երկար կերպուսի ձե, որոյ ընթերցանութիւնը վերջապէս յետոյ, կըրում էին, փաթաթում էին և խնամքով գնում էին մի արկի մէջ: Այդ ամենահին ձեւը պէտք է լինի Աստուածայնի գրչագրի պահպանութեան:

Ընդհայում և Ներպիլոյ զանազան քաղաքներում տպագրուած հատորները ինչ կտակարանի, ոչ միայն ընդունելութիւն չեն գտած այս կողմերի անգամ մեղք է համարվում: Առանձին տպիրների արհեստն է այս կողմերում պատրաստել մագաղաթ և գրել սուրբ գիրքը, որ թանգ քնով ծախում են նոքա իւրեանց ազգակցներին: Հրէայք պարագլուս են այստեղ մտնողականութեան, և պահպանել են իւրեանց լեզուն, թէ և նա բաւականին ազաւորուած է հեռանալով հին երբայական բարբառից: Նոցա տղամարդիքը մեծ մասամբ գիտեն գրել կարգաւ: Նոքա զէնք չեն կրում միակ զէնքը, օրին սպասում են և ոսկի թուրք, որոյ գտնուելու հետ անմիջապէս կապակց է Մեծ փաշայի յայտնուելը: Այդ աւաղութիւնը տիրում է այս կողմերի բոլոր հրէայների մէջ: Այդ անհաւատութիւնից օգուտ քաղելով պարսիկները կամ թուրքերը, պատում են, շատ անգամ զապանի քցել են մի հրէայի տնում որ և իցէ թուրք և իսկոյն յայտնվել է նոցա մէջ յուզումը և խռովութիւնը: Այդ կատակը աւիթ տուց ինձ մի օր հարցնել իմ հիւրնկալից:

—Ինչու դուք էլ քուրդերի նման զէնք չէք կրում, որ պաշտպանէք ձեր անձը նոցա յաղթահարութիւններից:

—Երբ կը յայտնուի Մեծփաշայ՝ ասաց նա՝ այժման ազգերի ամենազօրեղ թագաւորները կը բլուեն մի իսրայէլացի զեռնի փէշքէն և ողորմութիւն կը խնդրեն:

Այս կողմերում էլ, որպէս մի ժամանակի հերոսացում, դեռ ես տեսում են այն սարսափելի հալածանքները հրէաների դէմ, և կողոպտում են նոցա անըրը, պատճառ բռնելով, թէ նոքա զաւաղում են երկնայնքը: Այդպիսի հանդաժաններում հրէան ոչ միայն իւր կայքի, այլ և իւր զլիս տէրը չէ:

Սօլուս—Բուլայի բնակեցրած է մեծ մասամբ քրդերի զանազան ցեղերով, որք ունեն հաստատ բնակութիւն: Նոքա կտակարարութիւն են իւրեանց բնկելով, որոց ամէն մի ստուր ժամանակի խորին հատկութիւնը ժողովուրդը տիրում է առանձին ցեղի վերայ և համարվում է նորա նահապետը: Այժմ զորա թէ և բոլորովին հպատակած են Պարսից տէրութեանը, բայց դեռ ես պահպանում են միջնադարեան ապստամբների պնդուպետական